

Autamme pikkuveljeä

Lucy Stevenson Ewell
(Perustuu tositahtumaan)

Tämä kertomus tapahtui Etelä-Afrikassa.

Lashialla oli uusi pikkuveli. Pikkuveljen nimi oli Liam. Hänellä oli tummat hiukset ja pikkuiset kädet ja jalat. Hän oli tosi söpö!

Mutta joskus tuntui vaikealta, kun perheessä oli uusi vauva. Äiti ja isä olivat nyt aina kiireisiä. Ja Liam itki paljon.

”Äiti, voitko lukea minulle jonkin tarinan?” Lashia kysyi.

”Minun täytyy kylvettää Liam”, äiti sanoi. ”Ehkä voit lukea tarinan Arianan kanssa.”

Lashia istuutui lattialle pikkusiskonsa kanssa. He selailivat kirjan sivuja. Mutta ei se ollut samaa ilman äitiä.

”Isi, pelaatko jonkin pelin minun kanssani?” Lashia kysyi.

”Minun pitää auttaa äitiä vauvan kanssa ennen kuin lähden töihin”, isä sanoi.

Lashian otsa kurtistui. Äidillä ja isällä ei ollut enää koskaan aikaa hänelle! He autoivat aina Liamia.

Pian isä lähti töihin. Äiti laittoi Liamin unille. Hän istahti Lashian ja Arianan kanssa sohvalle. Hän näytti väsyneeltä.

”Meillä on ollut paljon puuhaa Liamin kanssa”, äiti sanoi. ”Oletko tunteneet olonne vähän yksinäiseksi?”

Kenelläkään ei ollut enää aikaa Lashialle.

Lashia nyökkäsi. Hänestä tuntui, että hän halusi itkeä.

Äiti halasi Lashiaa ja Arianaa. ”Liam tarvitsee paljon apua juuri nyt, koska hän on niin pieni. Hän ei pysty vielä itse tekemään mitään, niin kuin te pystytte.”

”Minä tiedän”, Lashia sanoi.

”Mutta jos haluatte, voitte auttaa minua hoitamaan Liamia.” Äiti hymyili.

”Thanko totta?” Lashia kysyi. Hän piti ajatuksesta.

”Minäkö myös?” Ariana kysyi.

”Sinä myös”, äiti sanoi.

Pian Liam alkoi itkeä. Kun äiti vaihtoi hänelle vaipan, Lashia toi äidille kosteuspyyhkeet.

”Kiitos!” äiti sanoi.

Seuraavana päivänä, kun Liam oli kylvyssä, Lashia ja Ariana valitsivat Liamille puhtaan asun. Siinä oli somia pikku eläimiä! He veivät sen äidille, jotta hän voisi pukea Liamin.

”Kiitos!” äiti sanoi.

Lashia ja Ariana miettivät muita tapoja auttaa. He sijasivat vuoteensa joka aamu pyytämättä. Joskus he sijasivat myös äidin ja isän vuoteen! Ja kun oli päivällisen aika, he autoivat isää keittiössä.

”Kiitos”, äiti ja isä sanoivat.

Kun Liam itki, Lashia yritti auttaa Liamia tuntemaan olonsa paremmaksi. Hän piteli Liamia sylissä ja jutteli tälle hiljaisella äänellä. Liam ei osannut vielä kiittää. Mutta eräänä päivänä hän hymyili leveästi Lashialle!

Lashia hymyili takaisin. Hän oli iloinen siitä, että hän pystyi auttamaan pikkuveljeään sekä äitiä ja isääkin! ●

Kuinka Lashia auttoi perhettään?